

Az Út befelé vezet

Jézus előzőleg arról beszél, hogy aki nem eszi, nem issza Őt, abban nem lesz Élet. Arról beszél, hogy Ő az Élet kenyere.

Földhöz ragadtak vagyunk, az anyag nyelvén értünk, az evés, ivás nyelvén. Jézus így akarja megértetni, hogy amit hozott, az életbe vágóan fontos. A tanítványok kiakadtak, megbotránkoztak. Kemény beszéd ez, ki hallgathatja? Miért is?

Az ember a külső körülmények megváltozásától várja élete megoldását. A politikai, gazdasági, családi, anyagi, kapcsolati, külső változásoktól reméli boldogságát.

Vallási életében is könnyebb a külső rituálékat, obszervanciákat, edénymosogatásokat művelni, tizedet adni, mint belül átalakulni.

Nem az számít, milyen világban élsz, kikkel, milyen körülmények között, hanem hogy milyen világ él benned. Tudatára ébredünk-e annak, hogy csak akkor változnak meg a dolgok kívül, ha belül átforgalmódunk, ha lényünk legmélyén átalakulunk, és akkor tényleg megváltoznak kívül is.

Jézus a belsőről beszél. Beveszi-e a gyomrunk a jézusi tanítást? Meg tudjuk-e emészteni? Belsővé tudjuk-e tenni? Testünkkel, vérünkkel kell válnia a krisztusi tanításnak. Erről beszél Jézus.

Minden igazi változás belülről hat kifelé, belül kell átlényegülni, hogy kívül is megváltozzanak a dolgok. Minden külső változás csak belülről indulhat, vagyis rajtunk fordul minden, vagyis bennünk fordul minden. A kiút mindenből befelé van. Kemény beszéd ez, nehéz munka ez. Belül kell jóra fordulnunk, hogy kívül is jóra forduljanak a dolgok. Ami belül van, csak az tud megnyilvánulni kívül. A külső olyan lesz, mint a belső.

Beláthatjuk, hogy nincs más út, a kiút befelé van, ez az életünk és az Életünk megoldása.

Márczi Anca, Budapest